

OSLO STATSADVOKATEMBETER

POSTBOKS 8021 DEP, 0030 OSLO
TELEFON 22 98 13 00 TELEFAX 22 98 13 31

19 MAI 2011

Justisdepartementet

Deres ref.: 201012053- /ASK Vår ref.: 15/PEV Sak nr.: Dato: 10. mai 2011
Arkiv nr.: 11/069 J.nr.:

HØRING – FORSLAG TIL FORSKRIFT OM FJERNMØTER OG FJERNAVHØR AV VITNER OG SAKKYNDIGE I STRAFFESAKER

Det vises til høringsbrev datert 24. mars 2011.

Oslo statsadvokatembeter har liten erfaring med saker hvor det har vært benyttet fjernmøter i straffesaker. Imidlertid sees klare fordeler, særlig ved fengslingsforlengelser. Ved stadig mangel på varetektsplasser og i saker hvor det av forskjellige årsaker er nødvendig å plassere siktede i flere fengsler vil det kunne medføre ikke ubetydelige besparelser ved å unnlate fremstillinger i det omfang politiet er nødt til å gjennomføre i dag. Det er også hensiktsmessig at fjernmøteteknologi er anvendelig for tolker, idet en stor del av disse sakene nødvendigvis gjør bruk av tolk.

Adgangen til fjernmøter kan få betydning for behovet for å gjennomføre bevisopptak forut for hovedforhandling, eventuelt også for hvordan et bevisopptak gjennomføres idet avhørte ikke behøver befinne seg på samme sted som de som gjennomfører avhøret eller protokollerer dette.

Når det gjelder fjernavhør av vitner og sakkyndige i straffesaker har man etter hvert en viss praktisk erfaring, og i de tilfellene dette har vært gjennomført har det i det alt vesentlige vært uproblematisk og tilfredsstillende. Det har vært benyttet avhør av unge vitner som har møteplikt etter fylte 16 år i den såkalte "lommemann"-saken, hvor det åpenbart har vært enklere og mindre belastende for vitnet å avgi forklaring ved fjernavhør enn ved personlig fremmøte i tingretten. I en del saker er det en yterligere belastning for et vitne å møte tiltalte, og det antas at anvendelse av strpl. §284, 1. punktum blir redusert ved vitneavhør som fjernavhør.

Dersom bruken av fjernavhør skal være et reelt alternativ må det foreligge både teknisk materiell og kunnskap om bruken i domstolene. For en del vitner vil det nødvendigvis være aktuelt at vitnet møter opp på et offentlig kontor, slik at det vil være behov for tilgjengelige lokaliteter med kommunikasjonsmuligheter der.

I forskriftens § 2 legges det opp til at det er retten som bestemmer hvor avhøret skal gjennomføres. I forhold til dagens praksis vil dette medføre en større aktivitet fra retten, idet det nå langt på vei er partene som avgjør hvor og hvordan avhøret skal gjennomføres.

De færreste straffesaker lar seg gjennomføre uten at det skjer forskyvninger i tidspunkter for vitneavhør. Når et vitne fysisk er tilstede i domstolen, er det relativt enkelt å gi nødvendige underretninger om endringer. Når et vitne befinner seg et annet sted, må det påregnes mer tidsbruk og et større kommunikasjonsbehov for å få gitt slike underretninger til vitnet og eventuelt til det offentlige kontor eller sted hvor avhøret skal foretas. Dersom slike

meldinger forutsettes gitt av påtalemyndigheten, må det tas høyde for dette blant annet ved at det gis nødvendige pauser i rettsforhandlingene utover de ordinære pausene.

Man har ingen innvendinger mot selve utformingen av forskriften.

Jørn Sigurd Maurud
Førstestatsadvokat/Embetsleder

Per Egil Volledal
statsadvokat

Kopi: Riksadvokaten, ref. Ra 05-285 THK/jaa 820.4